

ARBA ארבע

1 2 3 4

LA FEMME
MODERNE

אישה מודרנית

ARBA ארבע

AVEC REVITAL
BERGER SHLOMAN

התאחדות נשים יהודיות אירופאיות
ORGANISATION DES FEMMES JUIVES EUROPEENNES

המחלקה לפרומוציה
DEPARTEMENT DE PROMOTION DE L'ALYA

האגודה הנשית הישראלית
L'AGENCE JUIVE POUR ISRAEL
Chaque un d'eux, ensemble.

ארבע נשים femmes
ארבע תקופות périodes
ארבע אמהות mères

המספר ארבע בנומרולוגיה
הספירה הרביעית נקראת ספירת
'חסד'. היא מקבלת את אורה משלוש
ספירות שמעליה.
ספירת חסד, בשמה כן היא, נתינה,
שפע, השפעה, אהבה, גמילות
חסדים.

Le chiffre 4 en numérologie

Le quatrième chiffre est appelé « Chesed ».
Il reçoit son énergie des trois chiffres qui le
précèdent. Comme son nom l'indique, le
chiffre Chesed symbolise **le don,**
l'abondance, l'influence,
l'amour et la bienveillance.

מעמד
האישה אז
והיום
שיוויון בין
המינים

- STATUT מעמד האשה ביהדות
- מעמד האשה עבר שנויים בתקופות שונות
- במקרא יש מעט נשים עם תפקיד משמעותי
- האשה היתה תלויה באבא או בבעל
- הממסד הרבני משנה את מעמדה של האשה, וביוחד עם יצירת הכתבה שנותנת לה הגנה, עדין פקנין של הבעל
- רבנו גרשום משנה את החק שלפיו אדם יכול להתחתן רק עם אשה אחת
- במשך השנים היו כמוזן שנויים רבים במעמד האשה בחברה ובמשפחה לקראת, מנהלות, היום נשים עובדות, שויון בין המינים יש נשים שבחרות, בתפקידים בכירים בצבא לגדל ילדים ללא גבר
- ועדיין?

האישה החדשה
עצמאות
independance
השכלה éducation
חברה société
גברים Hommes

- האשה החדשה (The New Woman) באנגלית (האשה החדשה) אידאל פמיניסטי בסוף המאה ה-19 והיתה לו השפעה עמוקה על הפמיניזם במאה העשרים. בשנת 1894, הסופרת האירית שרה גרנד השתמשה במנח "אשה חדשה" במאמר כדי להתייחס לנשים עצמאיות המבקשות שנוי קיצוני.
- המנח הפך לפופולרי עוד יותר על ידי הסופר הבריטי - אמריקאי הנרי ג'ימס, שהשתמש בו כדי לתאר את הגדול במספר הנשים בקרירות מצליחות, שהיו משכילות ועצמאיות באירופה ובארצות הברית. העצמאות היתה גם בשנויים גופניים בפעילות ובלבוש,
- האשה החדשה דחפה את הגבולות שקבעה חברה שנשלטה על ידי גברים.

האישה והבעל אז והיום קידושין נישואין גירושין גט

- המקרא לא מזכיר הליך נישואין מסדר. ההליך המקביל בימינו, שכולל את הכתבה במסמך המגדיר את חובות וזכויות האשה ואת הפצוי הכספי שיתן לה בעלה אם יחליט לגרשה, נסח והגדר על ידי חז"ל במשנה ובתלמוד.
- לקיחת אשה ובעילתה מסמלים את הנישואין, בעוד הגרושין, הנעשים על פי רצון האישה בלבד, מתנים במתן 'ספר בריתות', הוא הגט. חז"ל לומדים מהפועל 'יקח' שמשמעות הנישואין הם לקיחה, כלומר קניית האשה, ועל כן הם צריכים להתבצע תמורת סכום כספי או שוה ערך בלשהו. **מסכת קידושין**

- **לבעל יש גם חובות כלפי אשתו**, הנלמדות מן הפסוק 'אם אחרת יקח לו שארה בסותה וענתה לא יגרע. לפי דעת הרמב"ם, ההולך בעקבות חז"ל הוא מחיב מהתורה לספק לה מזון, בגוד, ואת צרכיה המיניים, ובנוסף מדברי חכמים: כסף הכתבה, רפואה, פדיה משבי, קבורה. מצד האסור, הנישואין אוסרים על קיום יחסי אישות בין האשה לבין כל גבר שאינו בעלה. מאידך הגבר אינו מתקדש לאשתו, ואין אסור על קיום יחסי אישות בינו ובין נשים אחרות. בדין המקראי לא פרטו חובותיה של האשה לבעלה, אבל בהמשך הגדרו חובותיה לבעלה במשנה ובכל הפסיקה שלאחריה. כך מגדרות חובותיה בשלחן ערוך: וכן כל אשה רוחצת לבעלה פניו ידיו ורגליו, ומוזגת לו את הכוס, ומצעת לו את המטה, ועומדת ומשמשת בפני בעלה, כגון שתתן לו מים או כלי או שתטל מלפניו, וכיוצא בדברים אלו.

- *מלאכות אלו עושה אותן היא בעצמה, ואפלו היו לה כמה שפחות אין עושין מלאכות אלו לבעל, אלא אשתו, ו'כל אשה שתמנע מלעשות מלאכה ממלאכות שהיא חייבת לעשותן, כופין אותה לעשות.*

נשים ובית הכנסת
אישה רב? רבה? רבנית
תפילה מעורבת
קריאת קדיש

"תְּקַרְאֵי אִישֵׁי וְלֹא תְקַרְאֵי לִי עוֹד בְּעַלְי"

הַמֶּלֶךְ 'בַּעַל' מְקוֹרָה בַּמֶּלֶךְ בַּעַלְוֹת וּבַעֲלֵיָהּ. הַמֶּלֶךְ מְשַׁקֵּפֵת אֶת הַתְּפִיסָה שֶׁהָאִשָּׁה הִיא רְכוּשׁ שֶׁל הַגָּבֵר.

לִפְנֵי הַנְּשׂוּאִים הָאִשָּׁה הִיא רְכוּשׁ הָאָב וְנוֹשֵׂאת אֶת שֵׁם מִשְׁפַּחְתּוֹ, וְלֹאֲחֵר נְשׂוּאִיָּהּ הִיא רְכוּשׁ הַחֵתָן וְנוֹשֵׂאת אֶת שֵׁם מִשְׁפַּחְתּוֹ. בְּלִנּוּ מִפִּירוֹת אֶת הַמְּסוֹרֶת הַיְשָׁנָה, לְפִיָּה הַחֵתָן מְבַקֵּשׁ אֶת יַד הָאִשָּׁה מֵאֲבִיָּהּ אוֹ מִבֶּקֶשׁ מֵהָאָב רְשׁוּת לְשֵׂאת אֶת בֵּיתוֹ. הַכֶּלֶה עוֹבֵרֵת מִיַּד לְיַד בְּטָקְס סַמְלִי. גַּם הַחֵתָן מְקַבֵּל רְשׁוּת מִגָּבֵר אַחֵר הַכֹּמֵר לְמִשָּׁל לְנִשְׁק אֶת אִשְׁתּוֹ וְלֹאִשָּׁה אֵין זְכוּת בְּטָקְס הַזֶּה

אֶת הַבַּעַלְוֹת שֶׁל הַגָּבֵרִים עַל הָאִשָּׁה אָנוּ רוֹאִים גַּם בַּחֲתִימָה עַל 'שֵׁטֶר הַכֶּתֶבָה' שֶׁל טָקְס הַחֲתֻנָּה הַיְהוּדִי-אוֹרְתוֹדוֹקְסִי. שֵׁטֶר הַכֶּתֶבָה הוּא שֵׁטֶר קִנְיָן מְשֻׁפָּטִי, שֶׁבוֹ מְחִיר נְקוּב. חוֹתְמִים עָלָיו הַמוֹכֵר (הָאָב), (הַקּוֹנִים) הַחֵתָן וְאֲבֵי הַחֵתָן, (הַרְשׁוּת) הָרַב (וְשְׁנֵי עֲדִים, גָּבֵרִים בְּלִבָּד. הַכֶּלֶה, אֵינְנָה חוֹתְמֵת עַל כֶּתֶבְתָּהּ.

הַיּוֹם יֵשׁ מְגַמָּה חַיּוּבִית הִיא שְׂדוּגוֹת רַבִּים מְבַקְשִׁים לַעֲרוֹךְ טָקְס שְׁוִיוֹנִי כְּכֹל הָאֲפָשֶׁר. שְׁכִיחָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר הַסִּיטוּאָצְיָה שֶׁל זוּג צָעִיר הַמוֹדָא טָרָם הַחֲתֻנָּה שֶׁגַּם לְכֹלָה יִתְאֲפֶשֶׁר לְטוֹל חֶלְקָה תַּחַת הַחֶפֶה וְהִיא לֹא תִשָּׂאֵר פְּסִיבִית

הַמֶּלֶךְ הַשְׁוִיוֹנִית הַמְּקַבֵּלָה בְּעֵבְרִית לְאִשְׁתִּי הִיא אִישֵׁי, שֶׁהִיא גַּם הַמֶּלֶךְ הַרוֹנֵחַת וְהַשְׁכִּיחָה בַּתְּנִי"ךְ עֵבוֹר הָאִישׁ הַנְּשׂוּי לְאִשָּׁה". אִישֵׁי "מְזָכָר בִּ83-מְקוֹמוֹת בַּמִּקְרָא. כְּפֹךְ לְמִשָּׁל אֲבָרָהָם הָיָה אִישָׁה שֶׁל שָׂרָה (בְּרֵאשִׁית טז. 3) לְעַמַּת זֹאת", בַּעַל "בְּמִשְׁמַעוֹת בֶּן זוּג מוֹפִיעַ רַק 10 פְּעָמִים וְכֹלָם בַּהֶקְשֶׁר שֶׁל אֶקֶט הַבַּעֲלִיָּה (קִיּוּם יְחָסִים). (רַק מֵאַחֵר יוֹתֵר, בַּתְּקוּפַת חֵז"ל, הַפֶּךְ הַמִּנְחָה 'בַּעֲלִי' לְמִטְבַּע לְשׁוֹן שְׁכִיחָה.

עוֹד בַּתְּקוּפַת קוּם הַמְּדִינָה ח"כ עֲדָה מִיָּמוֹן, הַיְדוּעָה בַּעֲשִׂיָּתָהּ הַחֲבֵרֵתִית לְמַעַן קִדּוּם הַשְׁוִיוֹן בֵּין הַמִּינִים, פְּנִתָה לְרֹאשׁ הַמְּשָׁלָה דָּוִד בֶּן גּוּרְיוֹן בְּעֵנֶיָן. בֶּן גּוּרְיוֹן פָּנָה לְשׁוֹר הָאוֹצָר בְּמַכְתָּב רְשָׁמִי (מִיּוֹם כ' אֵיָר תשי"ג 5.5.1953, וְבוֹ הוּא בִקֵּשׁ לְהַחֲלִיף בְּטַפְס מְמִשְׁלָתִי אֶת הַמֶּלֶךְ 'בַּעֲלִי' בַּמֶּלֶךְ 'אִישֵׁי'.

לְדַבְּרִיו "בַּמֶּלֶךְ בַּעַל יֵשׁ מִשְׁמַעוֹת שֶׁל אֲדָנוֹת וְעִבּוּדָה זָרָה שְׁאֵינָה הוֹלְמַת אֶת כְּבוֹד הָאִשָּׁה, הַשְׁוָה לְגַמְרִי בְּזַכּוּיוֹתֶיהָ לְאִישׁ". "בֶּן גּוּרְיוֹן, חוֹבֵב תְּנִי"ךְ מְשַׁבֵּעַ, דָּרַשׁ לַעֲשׂוֹת כְּדַבְּרֵי הוֹשַׁע הַנְּבִיא וְצִטָּט: "תְּקַרְאֵי אִישֵׁי וְלֹא תְקַרְאֵי לִי עוֹד בַּעֲלִי

אישה
ובעלה
BAAL

רונית אלקבץ גדולה מהחיים

- מִדְּהִים, מְהֵמֵם, מַפְלִיא
- מִדְּהִימָה, מְהֵמֶמֶת, מַפְלִיאָה

אֶטוּמִי, בֵּל יִתְאַר, טוֹטְלִי, יוֹצֵא דוֹפֵן,
כּוֹבֵשׁ, מְגַנִּיב, מִדְּהִים, מְהֵמֵם, מִטְמֵטֵם,
מְטָרִיף, מְלֵהִיב, מְעוֹרֵר הַתְּפַעלוֹת, מְעִיף,
מַפִּיל, מַפְלֵא, מַפְלִיא, מְקַסֵּם, מְרַשֵּׁם,
מְשַׁעֵר, סִפְקִטְקוֹלָרִי, עוֹצֵר נְשִׁימָה,
פְּנוּמְנִלִי, קְסוּם

מי זאת רונית אלקבץ

« Je suis en permanence à la recherche de mes racines. Je suis née de parents immigrés du Maroc. Mes fondements et ma culture sont pluriels, mais mon histoire, c'est Israël. »

בת להורים מרים ואלי ילידי
מרוקו
אחות של שלומי יחיאל ואסף
אשה של אבנר ישר
אמא של שלימר ועמרי
שחקנית, דוגמנית, פעילה למען
נשים

- **Ronit Elkabetz a été notre dernière star de cinéma. Dix ans après son décès, l'espace n'a fait que s'agrandir**

- Aux côtés d'une riche génération d'actrices excellentes et diverses, aujourd'hui le même charisme d'autrefois qui a transformé chaque représentation d'Elkabetz en un véritable événement culturel. Dix ans après sa mort, son influence est évidente à tous les niveaux du cinéma local – du long métrage au documentaire et au travail politique – mais en même temps, le sentiment s'aiguise que le concept même de célébrité, tel qu'elle l'incarnait, a disparu avec elle

• **רונית אלקבץ הייתה בוכבת הקולנוע האחרונה שלנו. עשור אחרי לכתה, החלל רק גדל לצד דור עשיר של שחקניות מצינות ומגונות, חסרה היום אותה פריזמה חד-פעמית שהפכה כל הופעה של אלקבץ לארוע תרבותי של ממש. עשור אחרי מותה, השפעתה נכרת בכל רבדי הקולנוע המקומי – מהקולנוע העלילתי ועד היצירה התעודית והפוליטית, אך במקביל מתחדדת התחושה כי משג הבוכבות עצמו, כפי שהיא גלמה אותו, הלך ונעלם יחד איתה**

La visite de la Fanfare ביקור התזמורת שגרירה לתקווה

בסרט ביקור התזמורת במקום
לפתח תקווה הגיעה התזמורת
לבית תקווה המקום במדבר בו
נפגשים ערבים ויהודים וחולמים
על המילה תקווה

Entre L'Ouverture de •
Tikvah

Et la Maison de Tikvah •

גַּט - הַמְשַׁפֵּט שֶׁל וַיּוֹיָאן אֲמָסָלִים הוּא סֵרֵט קוֹלְנוֹעַ יִשְׂרָאֵלִי בְּשֵׁתוֹף עִם הַפְּקוֹת מְצַרְפֶּת וְגַרְמָנִיָּה, בְּבִמּוּיִם שֶׁל שְׁלוֹמִי וְרוֹנִית אֶלְקַבֵּץ, שִׁיְצָא לְאֶקְרָנִים בְּשֵׁנַת 2014.

”גַּט” הוּא הַשְּׁלִישִׁי וְהַסֵּרֵט הַחֹתֵם אֶת הַטְּרִילוֹגְיָה שֶׁל הָאֲחִים אֶלְקַבֵּץ, כְּאֲשֶׁר קָדְמוּ לוֹ הַסֵּרֵטִים: ”וְלַקְחַת לָךְ אִשָּׁה” וְ”שִׁבְעָה”. הַסֵּרֵט מְתָאֵר אֶת תְּלֵאוֹתֶיהָ שֶׁל וַיּוֹיָאן אֲמָסָלִים, גְּבוּרַת שְׁנֵי הַסֵּרֵטִים הַקּוֹדְמִים, הַנְּקִלְעַת לְמֵאֲבָק מִתִּישׁ לְקַבֵּלֶת גַּט מִבְּעֵלָה אֶלֶיָּהּ בְּבֵית הַדִּין הַרְבָּנִי

Le Procès de Viviane Amsalem, ou parfois Gett, le procès de Viviane Amsalem

Il clôt une trilogie commencée avec Prendre femme (2004) et poursuivie avec Les Sept jours (2008)¹.

מי זאת ויויאן? רונית או אמא
VIVIANE ויויאן שלה?

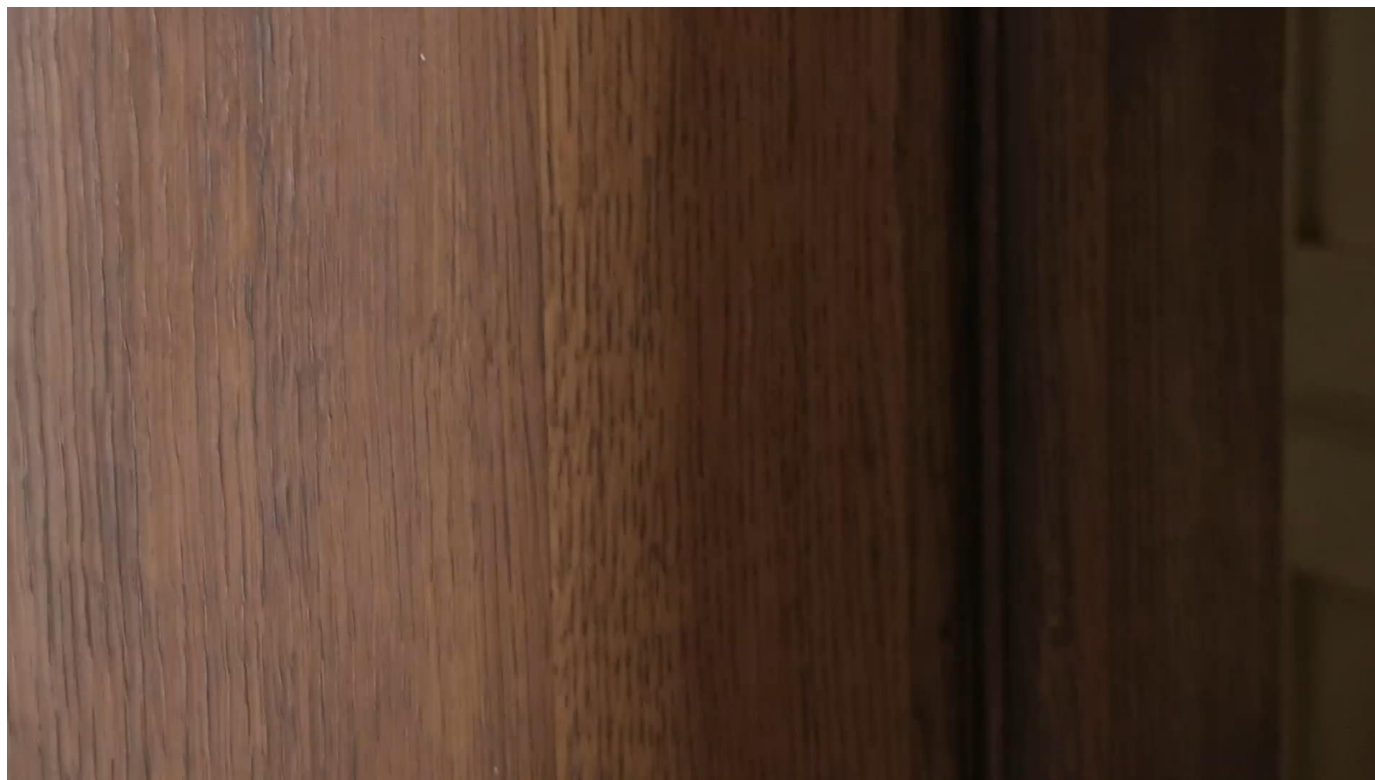
C'est aussi le dernier film de Ronit Elkabetz qui décédera 2 ans après la sortie.

אישה שווה בין שווים
לוחמת בעד זכויות
נשים
מעמד האישה ביהדות
שיוויון égalité

מחברות
שחורות
מה המורשת
של רזנית
אלקבץ

HERITAGE
TRANSMISSION

מה החברות אומרות

• **הכשהייתי עצובה על פרדה או על משהו אחר, היא למדה אותי שתמיד צריך להתרגש מהדבר הבא והיתה אומרת, וואו, דקלה, איזה מגניב, מה הולך להיות לך עכשו? לאן החיים יקחו אותך? מעניין. 'זה עזר לי. היא לא היתה אדם שתלוי בדעות או במחשבות של אחרים ולא היתה קרֵבן של שום דבר ממה שאנחנו מכירות. היא פעלה מתוך דחף פנימי ואינדיבידואלי, בלי עכבות, היתה מסורה ליעוד שלה בצורה מעוררת הערצה. דרֵכה הבנתי שטוטליות ביצירה היא מלת המפתח. דקלה**

• **"רונית ואני נפגשנו בתצוגת אופנה לפני 30 שנה. היינו בנות 20 וקצת, הסתכלנו אחת על השנייה ומיד הייתה שם השתקפות של אמת של אחיות בנפש. מאותו רגע זה מסע שלא נגמר. המוות לא יפריד בינינו, כי זה מסע נשמתי. דיאלוגים שנמשכים ואין להם המשגה, לא מילולית ולא שכלית. הייתי אשת סודה והיא אשת סודי, כי אנחנו מדברות שפה שאף אחד לא מבין "יעל אבקסיס**

Naomi Shemer n'était pas membre de la Société pour la protection de la nature, et la chanson qui nous replonge dans l'enfance et l'innocence n'a pas été écrite à propos de fleurs protégées.

Considérée comme l'une des chansons écologistes préférées en Israël, cette chanson dénonce en réalité le harcèlement sexuel des femmes, des filles et des soldats dans le pays dans les années 1960.

Des années après l'avoir écrite, l'intervieweur Yitzhak Shimoni a demandé à Naomi Shemer si elle était membre de la Société pour la protection de la nature, **החברה להגנת הטבע** et elle a répondu : « Dans cette chanson, ce sont les vivants qui m'intéressent, pas les plantes. J'ai toujours trouvé amusant de voir des affiches de fleurs sauvages protégées et, à côté, dans le même journal, un article sur les actes indécentes. Ce contraste entre les filles non protégées et les fleurs protégées était très frappant et m'a incitée à y réagir, et voici la chanson. »

La « Valse pour la protection des plantes » a été interprétée pour la première fois par le quatuor féminin « Les Sœurs Shemer », et figurait dans leur programme « Où sont les hommes ? » de 1966.

La chanson n'est devenue véritablement célèbre qu'un an plus tard, lorsqu'elle a été interprétée par la fanfare militaire Nahal, lors de son vingtième programme « Les Nahalites arrivent, les Nahalites arrivent ».

ואלס להגנת הצומח

כָּבֵר פּוֹרְחִים נִרְקִיסִים בְּשִׁמּוֹרוֹת-הַטֶּבֶע
מִרְבָּדִים נִפְרָשִׁים בְּשִׁפְלַת הַחוֹף
כְּלָנִית וְכַרְכֵּם, אֶלֶף גּוֹן וְצִבֵּעַ
וְהַחֶק שְׂאוֹמֵר – כָּאֵן אֶסוּר לְקַטֹּף!
רַק עָלֵי אֵין הַחֶק מִשְׁגִּיחַ
רַק עָלֵי אִישׁ אֵינוֹ שׁוֹמֵר
לוֹ הָיָו לִי עָלֵי-גְבִיעַ
אֲז, הִיָּה מִצְבִּי אַחֵר!

נְעָמִי שֶׁמֶר לֹא הִיָּתָה חֲבֵרָה בְּ"חֲבֵרָה לְהַגְנַת הַטֶּבֶע" וְאֵת הַשִּׁיר שֶׁמְחִזִּיר אוֹתָנוּ לְיְלָדוֹת וְלִיָּמֵי הַתֵּם, הִיא לֹא כְּתֻבָּה עַל פְּרָחִים מוֹגְנִים הַשִּׁיר שֶׁנִּחְשָׁב לְאַחַד הַשִּׁירִים הַיְרָקִים הָאֲהוּבִים בְּיִשְׂרָאֵל הוּא בְּעֶצֶם שִׁיר נֶגֶד תּוֹפְעַת הַהִטְרָדוֹת הַמִּינִיּוֹת שֶׁל נָשִׁים, נְעָרוֹת וְחִילּוֹת בְּאֶרֶץ בְּשָׁנוֹת הַשְּׁשִׁים. שָׁנִים אַחֲרֵי שֶׁכְּתֻבָּה אֵת הַשִּׁיר, נִשְׁאַלָּה נְעָמִי שֶׁמֶר עַל יְדֵי הַמְּרָאִין יִצְחָק שֶׁמְעוֹנֵי אִם הִיא חֲבֵרָה בְּ"חֲבֵרָה לְהַגְנַת הַטֶּבֶע", וְהַשִּׁיבָה לוֹ: "הַחֵי מְעַנֵּן אוֹתִי בְּשִׁיר הַזֶּה, הַחֵי וְלֹא הַצּוֹמֵחַ. תְּמִיד שִׁיעֶשֶׂע אוֹתִי לְרֵאוֹת פְּלֻקָּטִים שֶׁל פְּרָחֵי בַר מוֹגְנִים וְלִיד זֶה בְּאוֹתוֹ עֵתוֹן כְּתֻבָּה עַל מְעֻשִׁים מְגֻנִים. הַקּוֹנְטְרָסֵט הַזֶּה בֵּין הַנְּעָרוֹת הַבְּלִתֵי מוֹגְנוֹת לְפְרָחִים הַמוֹגְנִים הִיָּה מְאוֹד בּוֹלֵט וְקָרָא לִי לְהַגִּיב עָלָיו וְזֶהוּ הַשִּׁיר." אֵת הַ"וְאֶלְס לְהַגְנַת הַצּוֹמֵחַ" שֶׁרָה לְרֵאוֹת שׁוֹנָה רְבִיעִית הַבְּנוֹת "הָאֲחִיוֹת שֶׁמֶר", וְהוּא נִכְלָל בְּתַכְנִיתוֹ "אֵיפֹה הַגְּבָרִים?" מִשָּׁנַת 1966 הַשִּׁיר הִתְפָּרַס מִמֶּשׁ רַק בְּאֶשֶׁר בְּצִעָה אוֹתוֹ שָׁנָה מְאַחֵר יוֹתֵר הַלְהָקָה הַצְּבָאִית – לְהַקַּת הַנַּח"ל, בְּתַכְנִיתָה הָעֶשְׂרִים "הַנְּחָלָאִים בָּאִים, הַנְּחָלָאִים בָּאִים".

מה אתם אוהבים לראות בטבע?

Rachel Goldberg
רייצל גולדברג
פולין

La mère activiste למען בנה

• ריצ'ל גולדברג-פולין נולדה בשנת (1969 היא פעילה חברתית ישראלית ילידת ארצות הברית, שזכתה להכרה עולמית בזכות פעלה למען שחרור החטופים שנחטפו במהלך טבח שבעה באוקטובר. פעילותה החלה לאחר שבנה, הירש גולדברג-פולין, נחטף מפסטיבל המוזיקה נובה ליד רעים. מאז הקדישה את זמנה ומרצה להגברת המודעות העולמית למשבר ולמען השבת החטופים. הירש נרצח בשבי חמאס באוגוסט, 2024 וגופתו החדרה לישראל כמה ימים לאחר מכן.

• ב 2024- נבחרה גולדברג-פולין לרשימת 100 האנשים המשפיעים בעולם של המגזין "טיים"
• היא נכללה ברשימת "נשות השנה" 2026 של USA Today, להעלאת מודעות לנושא החטופים ולגיוס תמיכה רחבה בענינם

מאמא של הירש לאמא של כל החטופים

• גולדברג-פולין נולדה וגדלה בשיקגו, אילינוי. היא סימה את למודיה באוניברסיטת ברנדייס בשנת 1992 עם תאר ראשון בפסיכולוגיה. [3] לאחר מכן, השלימה תאר שני בחנוך באוניברסיטת נורת'ווסטרן. היא עלתה לישראל עם בעלה ג'ונתן וילדיהם בשנת 1998, הם גרים בירושלים

• לאחר חטיפת בנה ב-7 באוקטובר 2023, עזבה גולדברג-פולין את עבודתה כדי להתמסר באופן מלא למאמצים לשחרור החטופים. היא הפכה לדמות מפתח במטה משפחות החטופים ויצגה את המשפחות בזירה הבינלאומית. באמצעות נאומים, ראיונות ופגישות עם מנהיגים, דיפלומטים, שגרירים, חברי סנט, פילנתרופים ומנכ"ל חברות גדולות, היא פעלה להפעלת לחץ על ממשלות וארגונים בינלאומיים לקדום השבת החטופים. במקביל, גולדברג-פולין התראינה לכלי תקשורת מובילים ברחבי העולם, בהם, BBC, CBS, NBC ו"וול סטריט ג'ורנל"

• הספר When We See You Again שכתבה אמו של הרש גולדברג-פולין, ועוסק חטיפתו, החזקתו בשבי בעזה - והוצאתו להורג, התברג למקום הראשון ברשימה היקרתית. מבקרי הספרות של העתון המוביל לא חסכו בשבחים: "שיר הלל לכאב"

When We See You Again

Rachel Goldberg-Polin

רחל מבכה על בניה בעבר ובהווה

כֹּה אָמַר ה' קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רָחֵל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ מֵאַנָּה לְהַנָּחֵם עַל בְּנֵיהָ
כִּי אֵינָנּוּ: כֹּה אָמַר ה' מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךְ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לְפַעֲלֹתֶיךָ נְאֻם ה' וְשָׁבוּ
מֵאֶרֶץ אוֹיֵב: וַיֵּשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרֵיתֶךָ נְאֻם ה' וְשָׁבוּ בְּנִים לְגְבוּלָם” (ירמיהו ל”א, יד-טז)

Ainsi parle le Seigneur: ”Une voix retentit dans Rama, une voix plaintive, d’amers sanglots. C’est Rachel qui pleure ses enfants, qui ne veut pas se laisser consoler de ses fils perdus!

Or, dit le Seigneur, que ta voix cesse de gémir et tes yeux de pleurer, car il y aura une compensation à tes efforts, dit l’Eternel, ils reviendront du pays de l’ennemi. ¹⁶ Oui, il y a de l’espoir pour ton avenir, dit le Seigneur: tes enfants rentreront dans leur domaine. ¹

הַנְּבִיא יִרְמְיָהוּ מִבֵּיט מִיְהוּדָה עַל חֲרֻבוֹת מַמְלַכַת יִשְׂרָאֵל, בָּא וְנִזְכָּר בְּכִי הַכָּבֵד ”בְּכִי תַמְרוּרִים”
מִפְּרֶסֶם שֶׁל רָחֵל, הַדְּמָעוֹת שֶׁאֵתָּן כָּל אָדָם יָכוֹל לְהַזְדַּהוֹת, דְּמָעוֹת שֶׁל אִם הַקּוֹבְרֹת אֶת פְּרִי בִטְנָה.
בְּכִי שֶׁל רוּחָהּ שֶׁל רָחֵל שְׂרוּאָה אֶת גְּלוֹת יִשְׂרָאֵל, מִקְבֵּל הַשְׂוֹאָה לְבְכִי וְלִצְעָקָה שֶׁל רִיצָל גּוֹלְדֵבְרַג פּוֹלִין,
אִמוֹ שֶׁל הִירֵשׁ שֶׁנֶחֱטַף לְעֵזָה וְנִרְצַח שָׁם.

רִיצָל גּוֹלְדֵבְרַג פּוֹלִין הֶפְכָה לְהִיּוֹת דּוֹבְרֹת חֲשׁוּבָה שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל בִּימֵי הַמְּלַחְמָה. אִמָּא לְבִיאָה, אִמִּיצָה
וַיִּשְׁיֶרָה וּבְעֵלַת יָדַע עֲשִׂיר בְּהִיסְטוֹרִיָה וּבִיְהוּדוֹת, הִיא הֶפְכָה לְהִיּוֹת קוֹל מִיֵּצֵג לְאַמָּהוֹת וּלְנָשִׁים רַבּוֹת

אנו

• כי אנו עמך ואתה אלהינו / אנו בניך ואתה אבינו / אנו
עבדיך ואתה אדוננו / אנו קהלה ואתה חלקנו / אנו נחלתך
ואתה גורלנו / אנו צאנך ואתה רוענו / אנו כרמך ואתה נוטרנו
/ אנו פעלתך ואתה יוצרנו / אנו רעייתך ואתה דודנו "וכו

• 'הפיוט מאפשר לא להחליט איזה מהיחסים מתארים בצורה הטובה ביותר את מה שאני מרגישה לגבי הקשר שלי עם אלהים. עם זאת, זה לא החלק שאני אוהבת בו ועושה לדעתי את הרשם המשמעותי ביותר. הדבר שתופס אותי בשאנחנו אומרים את הפיוט הזה, הוא מלה אחת קטנה": אנו."

• אני תמיד מסתכלת סביבי בבית הפנסת וחושבת "אנו". יש תמיד אנשים שאני מקוה שה' מחשיב אותי כחלק מהם, כי הם כל כך ראויים, טובי לב ואדוקים, והייתי רוצה להחשב כחלק מהם. ויש גם אנשים שאתם אני מרגישה שאין לי שום דבר במשותף, או שאני יודעת שהדעות, העקרונות וההשקפות שלנו שונות זו מזו. ובכל זאת... הנה אני, נברכת יחד אתם. אנחנו "אנו". אין "אני" ו"הם."

• זה חלק ממה שאנחנו תמיד מאתגרים בו בחיים; להיות "אנו"; גם כאשר "אנו" ו"אני" אינם עשויים מקשה אחת. המבחן הוא להבין: איך אנחנו עושים את עצמנו "אנו" גם בשעה קשה? איך אנחנו מוצאים את הדומה גם בשיש כל כך הרבה שונה? איך אנחנו מוצאים נחמה אחד מהשני, גם בשיש כל כך הרבה סבל, כאב ודמעות? שה' יזכה אותנו עם הפוחות להיות ל"אנו."

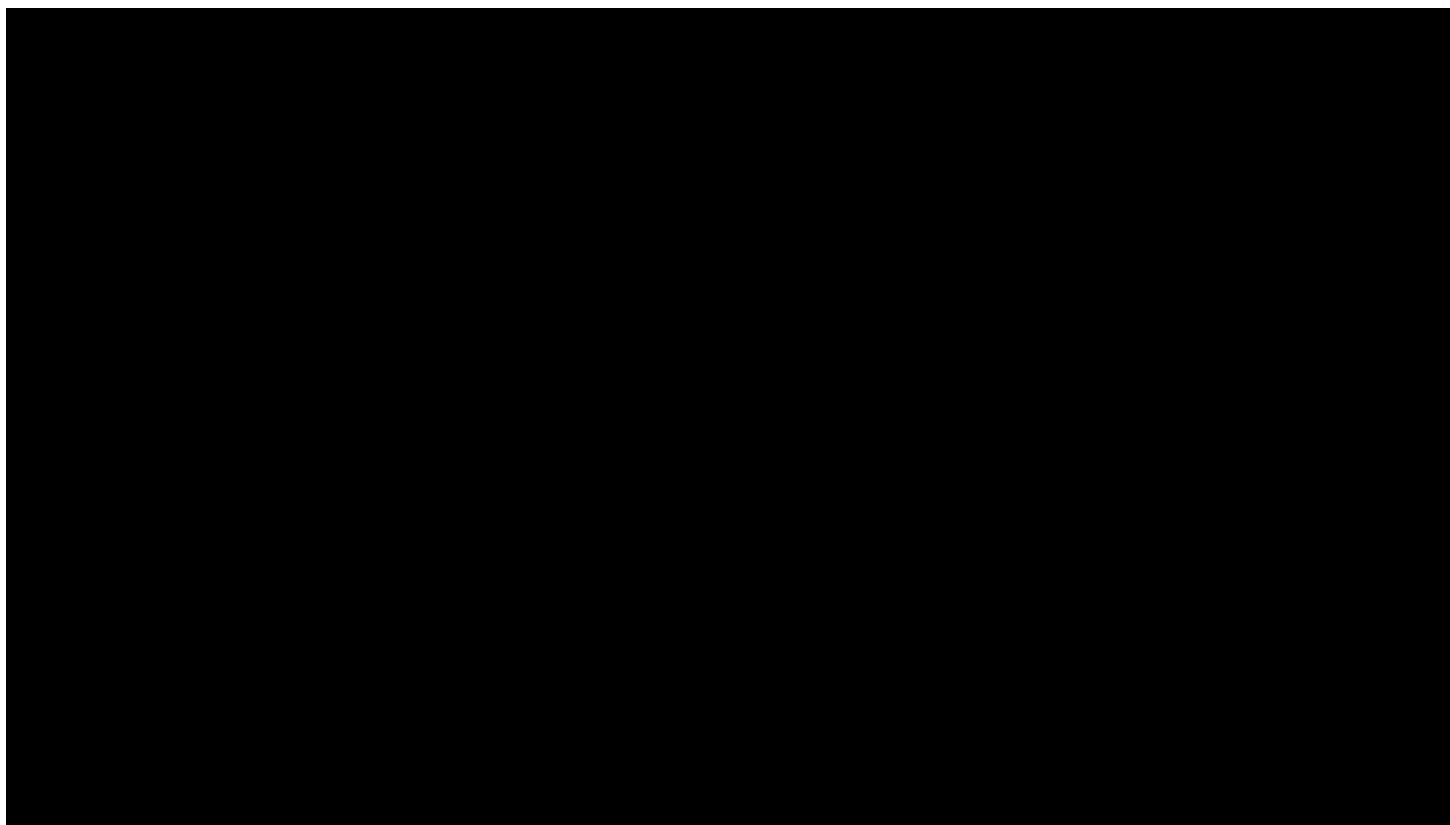

202 "יורכך השם וישמרך"
ומברכת אותו בערב שישי. 202

חדשות
13

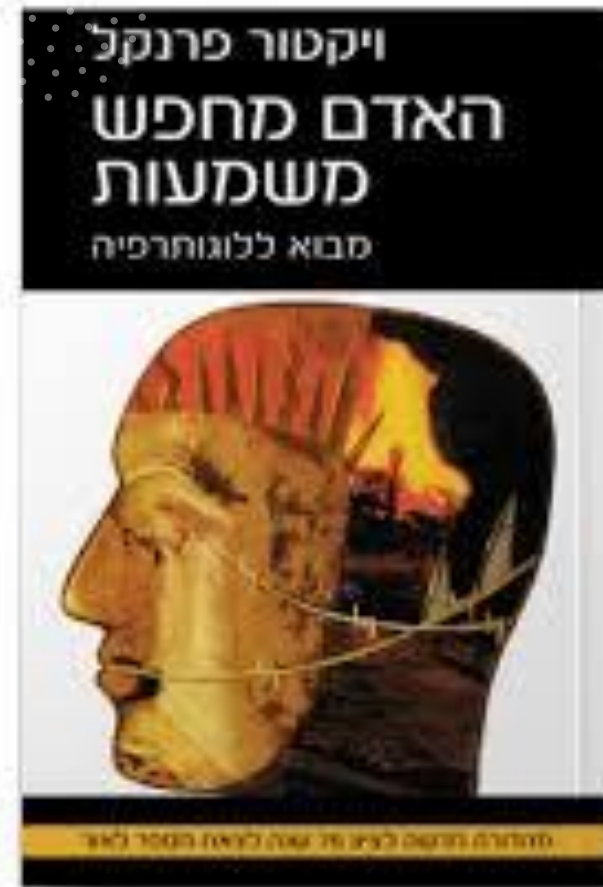
אלבום משפחתי

לרייצל יהיה ילד אחד וזה הילד , בורכתי

מי שיש לו 'למה' שלמענו יחיה , יוכל לשאת כמעט כל 'איך'.

- "מי שיש לו 'למה' שלמענו יחיה, יוכל לשאת כמעט כל 'איך'." אור לוי ואלי שרעבי שחזרו מהשבי, מספרים על משפט שהרש אמר להם, שנחרט בהם וחדק אותם מאוד.
הרש ציטט משפט מתוך ספרו של ויקטור פרנקל "האדם מחפש משמעות", שלפיו מי שיש לו "למה" מספיק חזק לחיות עבורו יכול לשאת כל "איך".
עבור ריצ'ל הידיעה שבנה לא היה שבור, חזק אחרים, והיה שם עבורם מנחמת מאוד. ובנוסף, היא לוקחת את המשפט הזה כסוג של הנחיה עבורה.
בעקבות בנה היא קראה שוב ושוב את "האדם מחפש משמעות".
בהשראת המסר מהרש ובמבט קדימה, ריצ'ל עסוקה עכשוו בחפוש ובהגדרת ה"למה" שלה.
החיים לא נגמרים עם הטרגדיה הזו, הם משתנים.
ובינתיים, המטרה המרכזית שמניעה אותה בימים אלו היא לפעל ללא הרף להחזרתם של 59 החטופים.

תעלומה ♦ מה פשר הדמיון המדהים בין השיר

ירושלים שיכל מי?

חובב המוסיקה מנחם קמלן הקטיב ליישית אי ולא האמין. הנעימה דומה מאוד לירושלים של דובי, אבל המילים בספרדית מספרות על גבר באסקי רשען, שמתכחש לאבהותו על תינוק שנולד מחוץ לנישואים. האם ויתכן שנעמו שמה הלחנה את ההמנון הישנו של מדינת ישראל בהשוואתו של שירינגם באסקי נתיק? מוסיקולוגים מוענים שהדמיון זהה במיקוי, שמה קובעת זהירות שאין קשר בין השירים והבאסקים?

אבנר המוסקטין
גיליון מס' 50

ב-1970, בזמן מלחמת יום הכיפורים, חתמו ארבעה מלחינים על מנגינת מלחמה לרשת שירינגס. המנגינה נקראה "ירושלים של דובי" והיא נחשבה לאחת מהמנגינות המובילות של שנות ה-70. המנגינה נכתבה על ידי אבנר המוסקטין, יצחק גלנר, יצחק מילר, ויצחק שניידר. המנגינה נחשבה לאחת מהמנגינות המובילות של שנות ה-70.

גיל יקירי, אתה האיש היחידי בעולם – נוסף למשפחתי – שצריך לדעת את האמת על "ירושלים של דובי". והנה האמת: באמצע שנות השישים, נחמה הנדל נהגה לבקר אותי בחופשות המולדת שלה. היינו מבלות שעות אחדות יחד, צוחקות, שרות, מבשלות ואוכלות (עשיתי לה קוסקוס ומרק). (שום דבר לא נרשם ולא הוקלט) נדמה לי שטרם היה לי אז טייפרקורדר. (כנראה שבאחת הפגישות האלה, נחמה שרה לי את שיר הערש הבאסקי הידוע, והוא נכנס לי באוזן אחת ויצא מהשנייה... בחורף, "67 כשהתלבטתי בכתיבת "ירושלים של דובי" – כנראה שהשיר ההוא זחל אלי בבלי דעת. גם לא ידעתי שיד נעלמה הכתיבה לי שינויים במקור: המעבר למז"ור בתיבה הרביעית, הסקוונצה השלישית במילים "הלא לכל שירייך", והסיום. יוצא שמישהו כאילו הגן עלי וסיפק לי את שמונה התיבות שלי שמקנות לי את הזכויות לגרסה משלי על שיר עם. אבל כל זה נעשה, כאמור, בבלי דעת. רק שנה או שנתיים אחרי המלחמה, שמעתי מחברים שאליהו הכהן בהרצאותיו, על שיר העם הבאסקי, כמקור השפעה ל"ירושלים של דובי". נורא כעסתי, ואפילו מסרתי לאליהו הכהן שיפסיק עם השטויות האלה. ואז נזכרתי בבעתה, שאכן נחמה שרה לי בשעתו משהו כזה. מרוב פאניקה, הצלחתי להיזכר רק בתיבה הראשונה, ועברו עוד עשרים שנה, עד שאבנר הופשטיין מ"ידיעות אחרונות" הביא לי את המקור. אני חושבת את כל העניין לתאונת עבודה מצטערת, עד כדי כך מצטערת, שאולי בגלל זה חליתי. הנחמה היחידי בשבילי היא שאני מספרת לעצמי שאולי זאת מנגינה של האנוסים, ושבסך הכול החזרתי עטרה ליושנה. עכשיו אתה גיל יודע את האמת, ואני מרשה לך לפרסם אותה ברבים. באהבה נעמי שמר."

• מתוך אתר הספרייה הלאומית, הספרנים הסיפור מאחורי .

אישה אלופה! יעל ארד

nown / Der Spiegel (cropped)

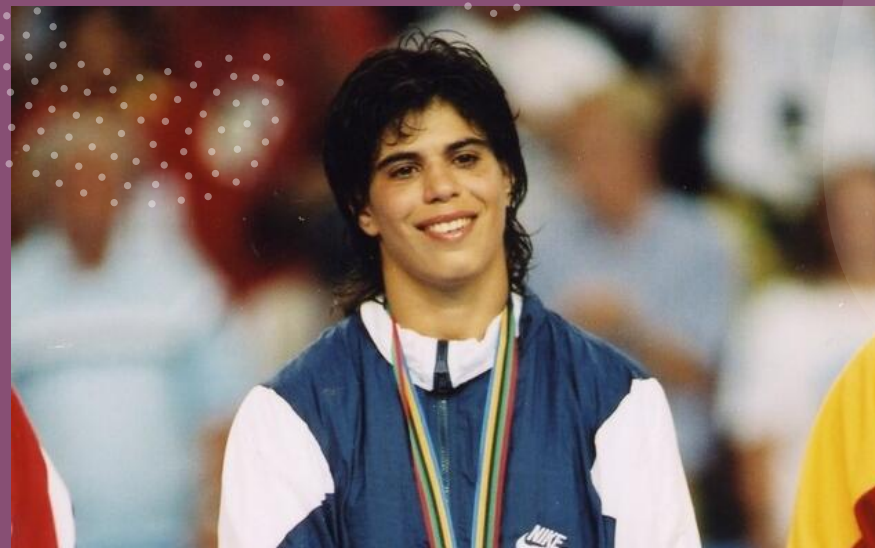
אלוף
אלופה
אלף
לאלף

יעל ארד. חלוצה האם אישה יותר חזקה מגבר?

- יעל ארד (נולדה ב-1 במאי 1967 בתל אביב) היא יושבת ראש הוועד האולימפי בישראל. בעברה, ג'ודאית אולימפית, והספורטאית הראשונה בתולדות ישראל במשחקים האולימפיים שהשיגה מדליה אולימפית, באשר זכתה במדליית הכסף באולימפיאדת ברצלונה (1992) בין תאריה הבולטים: סגנית אלופה אולימפית (ברצלונה 1992), סגנית אלופת העולם (המילטון, 1993) ואלופת אירופה (אתונה 1993) ואלופת ישראל.

- עם פרישתה, פתחה ארד קריירה בעולם העסקי והיא אשת עסקים ומנכ"לית במקצועה. מתמחה ביזמות, פתוח עסקי ואסטרטגיה שווקית. היא מנהלת בישראל את הזכויות המסחריות של התאגיד ViacomCBS ארד יועצת לחברות בסקטורים שונים, ומרצה על מצינות בספורט, בחיים ובעסקים.

מנהיגות ספורטיבית

- יעל התגברה על פציעות רבות בקריירה שלה גם לפני האולימפיאדה בה היא קבלה מדליית כסף. היא פרשה בגיל 29 מהספורט אבל המשיכה תמיד להיות ראשונה בתחומים אחרים

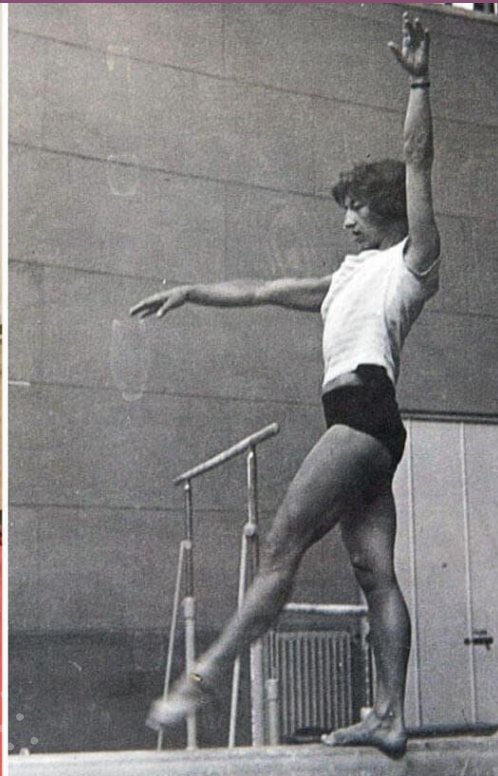
- ארד בוגרת תאר ראשון במנהל עסקים במרכז הבינתחומי הרצליה. בין השנים 2010–2001 כיהנה כמנכ"לית חברת P.M.I [19] המשוקת מוצרי אסוף לילדים) ביניהם סופרגול. (בשנת 2011 התמנתה ליו"ר חברת ההזנק "מוגובי", שהפעילה אתר אינטרנט לילדים והקימה את ה"מוגו פארק" במתחם אושילנד שהיה מתחם משחקים אינטראקטיבי לילדים. נכון ל-2016, ארד היא בעלים של חברת "4 סקסס", המנהלת את הפעילות המסחרית של ערוצי ניקלודיאון בישראל, שמערכת בעשרות מיליוני שקלים בשנה.

- בשנת 2018 יצא לאור ספרה האוטוביוגרפי "ראשונה", בהוצאת "ידיעות ספרים".

- ארד פעלה בהתנדבות בחברת הנהלת הועד האולימפי ויו"ר הועדה המקצועית [20]. בנובמבר 2021 נבחרה ליו"ר הועד האולימפי בישראל, והיא האשה הראשונה והמדליסטית הראשונה בתפקיד זה.

מורשת נשית בין דורות אגנס קלטי רז הרשקו

נעמי שמר
Naomi Shemer

FEMME PAROLE
אישה מילה

• נְעָמִי שְׁמֵר (26.6.2004 – 13.7.1930) הֵיְתָה מְשׁוֹרֶרֶת , מְלַחֲינָה , זָמְרַת וּמְתַרְגְּמַת , כָּלֵת פָּרֶס יִשְׂרָאֵל הַנְּחָשֶׁבֶת לְאַחַת מֵהַפְּזָמוֹנָאיוֹת הָעֵבְרִיּוֹת הַבּוֹלְטוֹת בְּיוֹתֵר . שְׁמֵר כָּתְבָה , הֵלַחֲינָה וְתַרְגְּמָה לְעֵבְרִית מְאוֹת שִׁירִים שֶׁבְּצִעוֹ מִיֵּטֵב הַזָּמְרִים וְהַהֲרַבְּבִים . לְשִׁירֶיהָ , וּבֵהֶם "יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל זָהָב" , "לוֹ יְהִי" , "שְׁנֵינוּ מְאוֹתוֹ הַכֶּפֶר" וְ"חֶרֶשֶׁת הָאֵיקָלִיפֶטוֹס" , יֵשׁ חֵלֶק מִשְׁמְעוֹתַי בְּעֶצּוֹב פֶּסֶק הַקּוֹל הַיִּשְׂרָאֵלִי . שְׁמֵר נּוֹלְדָה בְּקִבּוּצַת כְּנֶרֶת וְנִגְנְנָה בְּפִסְנֶתָר מִגִּיל 6 . לְאַחַר הַתִּיכּוֹן לְמִדָּה מוֹזִיקָה וּבְתֵם לְמוֹדִיעָה שְׂרָתָה כְּפִסְנֶתָרְנִית בְּלֶהֱקֵת הַנַּח"ל , וּמֵאֵז יְצָרָה פְּזָמוֹנִים אֶהוּבִים בְּמִשָּׁךְ עֶשְׂרוֹת שָׁנִים .

• Naomi Shemer (26 juin 2004 – 13 juillet 1930) était une poète, compositrice, chanteuse et traductrice, lauréate du Prix Israël et considérée comme l'une des plus grandes auteures-compositrices hébraïques. Shemer a écrit, composé et traduit des centaines de chansons en hébreu, interprétées par les meilleurs chanteurs et ensembles. Ses chansons, dont « Jerusalem of Gold », « If Only », « We Were from the Same Village » et « The Eucalyptus Grove », ont joué un rôle majeur dans la bande originale israélienne. Shemer est née au sein du groupe Kinneret et a joué du piano dès l'âge de 6 ans. Après le lycée, elle a étudié la musique et, après son diplôme, a été pianiste au sein du groupe Nahal. Depuis, elle compose des hymnes populaires depuis des décennies.

תחנות בחייה

• בת כנרת הקטנה

• נעמי שמר, משוררת, מלחינה, פזמונאית, וככלת פרס ישראל, נולדה בקבוצת כנרת בי"ז בתמוז תר"צ 13, ביולי 1930, עם חברי "קבוצת וילנה" ממייסדי קבוצת כנרת. מאיר ספיר ורבקה שפירי עלו ארצה בשנות העשרים של המאה העשרים ונמנו בענייני הכלל – איש רעים להתרועע, "כפי שנעמי שמר כנתה אותו. רבקה שפירי-ספיר, אשה משפילה ודעתנית, הקדישה את מיטב זמנה לעבודה בגן-הירק וכפי שהתבטאה נעמי שמר בראיון "היה לה ראש של מדאם קירי והיא כופפה את החיים שלה בכוח לעבר גן-הירק ועשתה מזה תכן חיים וגם אמרה לעצמה שהיא מאשרת." משפחת ספיר מנתה שלושה ילדים; נעמי, רותק ויענקלה. בשנת 1935 בהיותה בת חמש, נסעו נעמי שמר ואמה רבקה ספיר לבקור משפחתי בוילנה שם פגשה את דודתה ברטה, אחות אביה היחידה, ומשפחתה. כעבור ארבע שנים פרצה מלחמת העולם השנייה שבמהלכה השמדה המשפחה כלה. למידי המוזיקה של שמר נזקפים לזכותה של אמה – רבקה ספיר, שהתעקשה בכל מאוזה על חנוכה המוזיקלי. בגיל שש קבל המשק במתנה פסנתר מידידי האם חיה ויצחק אלקנה, בפסנתר זה לוותה הילדה נעמי את השירה בצבור בצריף הילדים, בחדר האכל ובמועדים מיוחדים.

בִּקְרַבְגָּן

(קט"ז)

בִּקְרַב! הַטֵּל טָרֵם נְמוּג
אָקוּם מִמָּטְתִי וְלִגָּן אֲצֵא.
שֵׁם רוּחַ קִלָּה מְלַטֶּפֶת וְלוֹחֶשֶׁת:
קוּם, רִיקָא! קוּם! צֵא!
כָּלֵם: הַצְּפָרִים הַכְּחָלוֹת
בְּכַנְפֵי-זֶהָבָן,
הַשׁוֹשְׁנִים הַיְרֻדוֹת
בְּאָדָם לֹאשָׁן –
כָּלֵם שְׂמֵחִים לְקִרְאֵת בּוֹאֵי...
וְהַשְׁחַר בְּעֶטְרַת זֶהָבוֹ
נוֹהֵג לְאֵטוֹ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ הַיְפָה.
עֲמוּד אֵשׁ מֵאַחֲזֹרֵיהֶם.

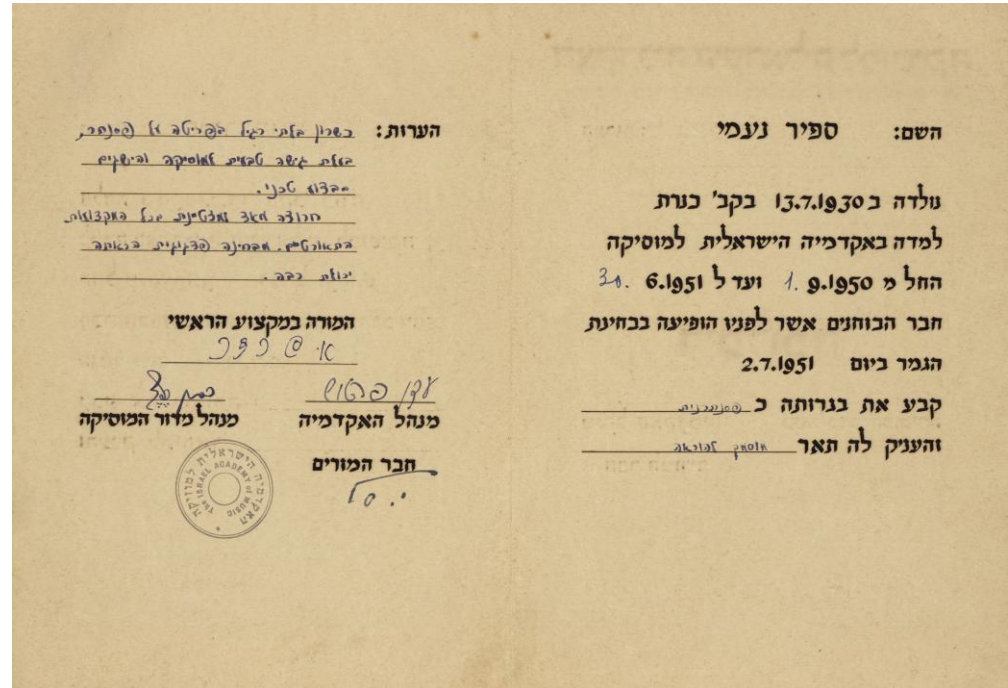
השיר הראשון

• 27-ה, ט"ב בשון תרצ"ב
דבר "הופיעו בעיתון, 1938 באוקטובר
מספר "דברי ילדים" במדור "לילדים
מחיבורי ילדי כנרת" קטעים וכותרתם
חשון מלאו עשרים "ביום ב") "ליובלה
כך לפי "וחמש שנים לקבוצת כנרת
בין הקטעים השונים. (מאמר הפתיחה
נח ונגה, ה-ה, רות, שנכתבו בידי לאה
"בִּקְרַבְגָּן" בולט הקטע הפותח
שהודפס באותיות גדולות ומנוקדות

• מכַּנְרַת לְתֵל-אָבִיב

• בַּעֲקֵבוֹת לַמּוֹדֵיָה נְדָחָה שְׁרוּתָהּ הַצָּבָאִי וְכָךְ בְּאֶחָזוֹר שֶׁל אַרְבַּע שָׁנִים מִתְאַרְיָה גִּיּוֹסָה הַמְּקוֹרִי גִּיּוֹסָה לְצַה"ל. תְּחִלָּה עָבְרָה טִירוֹנוֹת וּבְהִמְשָׁךְ אַף הִשְׁתַּתְּפָה בְּקוֹרְס מ"בִּים. הַדִּים לְתַקּוּפָה זוֹ נָתַן לְמִצָּא בְּמִכְתָּב שֶׁכְּתָבָה לְאִמָּה רַבָּקָה סְפִיר מִהַתְאַרְיָה 2.9.1952 וּבוֹ מְצִינַת שְׁמֵר "נַעֲמִי נִמְחָקָה וְאִינְנָה. יֵשׁ רַק 250567 הָעֵטוּף בְּבִגְדֵי-הַחֲקִי הַנִּקְשִׁים שֶׁלוֹ. הַיָּד מְתַקְּשָׁה מֵאֲחִיזַת הַנֶּשֶׁק הַבְּלָתִי פּוֹסֶקֶת. "בְּהִמְשָׁךְ פְּגִשָּׁה בְּקִצִּין הַחֲנוּךְ שֶׁל לְהַקְת הַנַּח"ל דָּאָז חֲנוּךְ חֶסוֹן, שֶׁצָּרַף אוֹתָהּ לְשׁוֹרוֹתָיו. שָׁם גַּם פְּגִשָּׁה בְּחֻבְרֵי הַלְהַקָּה יוֹסִי בִּנְאִי, יוֹנָה עֶטְרִי וְאַחֵרִים. בִּנְח"ל שֶׁמְשָׁה בְּ"תְּרַבּוּתִיּוֹת הַנַּח"ל וְנִטְלָה חֶלֶק בְּהַכְּנַת תְּכָנִיּוֹת אֲמֻנוֹתִיּוֹת לְרַגֵּל "חֲגֵי הָעֲלִיָּה" שֶׁל הָאֲחֻזוֹת הַנַּח"ל. בְּתַקּוּפָה זוֹ הִכִּירָה אֶת בַּעֲלָהּ הָרֵאשׁוֹן, הַשּׁוֹחֵן גְּדַעוֹן שְׁמֵר, אָבִי בְּתָהּ (לִי) הַלְלִי (שְׁמֵר, לוֹ נִשְׁאַה בְּשָׁנַת "1954 פְּשִׁיטָה בְּכַפָּר "הִיָּה שְׁמָה שֶׁל תְּכָנִיטָה הַחֲמִישִׁית שֶׁל לְהַקְת פְּקוּד הַמְּרַכֵּז שֶׁהָעֲלָתָה בְּאֶדָר תִּשְׁט"ז, פְּבְּרוּאָר 1956. אֶת הַמַּחֲזָה כָּתַב הַסּוֹפֵר אֶהֱרֹן מֶגֶד וְעַבְד וּבִים גְּדַעוֹן שְׁמֵר. אֶת הַפְּזֻמוֹנִים הַנְּלוּיִם כָּתְבוּ אַבְרָהָם בִּירְמָן, יִצְחָק יִצְחָקִי, א. א. בּוֹסְקוֹבִיץ, יוֹחָנָן זָרְאִי וְשׁ. בְּרַמֵּל – הֵלֵא הִיא נַעֲמִי שְׁמֵר. הַשְּׁמוּשׁ בְּשִׁמוֹת הַבְּדוּיִים "ש. בְּרַמֵּל" וְ"אֵלִיפַז" שֶׁשְׁמֵר הִשְׁתַּמְּשָׁה בָּהֶם בְּשָׁנוֹת יְצִירָתָהּ הָרֵאשׁוֹנוֹת, נִבַּע מִתְחִילָת בּוֹשָׁה וּנְחִיתוֹת שֶׁנִּקְשְׁרָה בֵּימֵים הֵהֵם לְכַתִּיבַת פְּזֻמוֹנִים קְלִים. שָׁנִים מִבֵּין שִׁירֵי הַתְּכָנִית "רוֹמַנְס בְּכַפָּר" וְ"חִפְשׁ אֶת הָאִשָּׁה" נִכְתְּבוּ מִלִּים וּמִנְגִּינָה בְּיַדֵּי שְׁמֵר עֲצָמָה. מִסְפָּר חֲדָשִׁים לְאַחַר מִכּוֹן, בְּנוֹבֶמְבֵּר, 1956 הָעֲלָה הַמַּחֲזָה בְּשָׁנִית בְּתַאטְרוֹן "הָאֵהֶל" וְכּוֹתְרָתוֹ – 5:5 "קוֹמְדִיָה מוֹסִיקָלִית". בְּגֶרְסָה זוֹ מוֹפִיעַ שְׁמָה הַמְּלֵא שֶׁל שְׁמֵר בְּפְּזֻמוֹנָאִית קְרֵאשִׁית. חֶלֶק מִשִּׁירֵי הַמַּחֲזָה הִכְּבוּ לְהִיטִים, בֵּין הַשִּׁירִים שֶׁנִּתְפָּרְסְמוּ נָתַן לְמִנּוֹת אֶת "רַב הָאוֹר וְהַתְּכָלֶת", "שִׁיר הַבַּר" וְ"סִמּוֹן עַל הַתְּרַנְגוֹל", שֶׁנּוֹדְעוּ בְּבִצּוּעֵם שֶׁל הַזְּמֵרֵת רִיקָה זָרְאִי וְהַצֵּמֵד רֹן וְנָמָה.

• בשנת 1964 נסעה נעמי שמר לפריז. במהלך המסע ספגה שמר את האווירה הפריזאית. לראשונה פגשה בשנסונים ובאמנים הצרפתיים ונחשפה לתרבות הצרפתית שהשפעות ממנה נתן לזהות ביצירתה. שם גם כתבה את שיריה "לכבודך" ו"העיר באפר" ששלחה לשלישיית גשר הירקון. בהמשך כתבה עבור השלישייה שירים נוספים שהפכו להיטים: "אילת אהבים", "סרנדה לך", "אהבת פועלי הבנין" ו"לילה בחוף אכזיב."

• כששבה נעמי שמר ארצה פנה אליה המפיק אשר חבקין בהצעה להקים רביעיית בנות. רביעיית הבנות "האחיות שמר" כללה את הזמרות דליה ארן, אמנה גולדשטיין, דינה גולן ורותי ביקל. הנהול המוזיקלי של הרביעיה הפקד בידיה של בתיה שטראוס. אפשר שהרביעיה הקדימה את זמנה והתכנית לא צלחה, אולם השירים שכתבה להם שמר שרדו עד היום. בין השירים שבצעה הרביעיה כלולים השירים "בגני נטעתך", "זמר" ("לך ועליך"), ("זמר נוגה) "בהמשך התאם הלחן למלות השיר "פרות חמשה עשר", ("בית חלומותי", "ולס להגנת הצומח", "חרשת האקליפטוס", "פרחי אולי" ואחרים.

• מזמוראית בנימה אישית

• בשנת 1983 קיבלה שמר את פרס ישראל בזמר העברי. בנמוקי ועדת השופטים נכתב: "פרס ישראל מענק לנעמי שמר על שיריה, אשר מטבעם מזדמרים בפי כל בזכות איכותם השירית והמוסיקלית, בזכות המדויג המפלא בין המלה והלחן ובזכות הבטוי הנפתן בהם לרחשי לב של העם... היא מחברת זמירותיה בפשטות, בכנות ובנימה אישית; אך אין זו נימה פרטית ויחודית לה, אלא נימה הנותנת לכל אחד את ההרגשה כאלו יצאו הדברים מלבו."

Un psalmiste au ton personnel

• En 1983, Shemar a reçu le Prix Israël de chanson Hébreu. Le jury a motivé sa décision en ces termes : « Le Prix d'Israël est décerné à Naomi Shemer pour ses poèmes, qui, par nature, sont chantés par tous, grâce à leur qualité poétique et musicale, à la merveilleuse fusion entre le mot et la mélodie, et à l'expression qu'ils donnent aux sentiments du cœur... Elle compose ses hymnes avec simplicité, sincérité et un ton personnel ; mais ce n'est pas un ton personnel à elle seulement mais un ton qui donne à chacun le sentiment que les mots viennent de son cœur. »

- בשנת 1988 בצעה הזמרת שושנה דמארי את השיר "אור" שכתבה נעמי שמר. באותה השנה יצא לאור האלבום "אחר קציר – משירי נעמי שמר" שבצעה להקת הגבעטרון. אלבום המחזה לשירי נעמי שמר כלל שירים שונים של שמר כמו "כבוי אורות", "קרן יער", "שנינו מאותו הכפר", "בשדות בית לחם", "נעה", "מתי", "והשיר לילה בחוף אכזיב" בנוסף לפירס ישראל הענקי לנעמי שמר תארי דוקטור לשם כבוד על ידי ארבע מאוניברסיטאות הארץ וכן על ידי מכון ויצמן. שמר כהנה כיושבת ראש אקו"ם וכחברת האקדמיה ללשון העברית.

- ב' בתמוז תשס"ד, ה' 26- ביוני "2004, בצאמצע התמוז, "הלכה שמר לעולמה לאחר מחלה קשה. בהלוויתה השתתפו רבים. לבקשתה הושרו על קברה ארבעה משיריה: "כנרת", "חרשת האקליפטוס", "לשיר זה כמו להיות ירדן" ו"נעה". נעמי שמר נטמנה בבית הקברות של כנרת, הסמוך לקבוצת כנרת שבה נולדה, לצד הוריה מאיר ורבקה ספיר. קברה הפך יעד למבקרים רבים המבקשים להזכר בשיריה, שירים הממשיכים לפכות ולחיות כפי שחזתה בשכתבה "אתריה שיריה מפכים להם..."

לו יהי

- את השיר "לו יהי" כתבה שִׁמְר בְּיַמֶּה הָרֵאשׁוֹנִים של מלחמת יום הכפורים. במלות התקוה שבו, בשאיפה שלו לשקט ולשלום, הפך להמנון לא רשמי, לתפלה אזורית לשובם בשלום של החילים והשבויים. הרעיון לכתיבת השיר עלה עוד קודם, כששמר הביעה רצון לתרגם לעברית את השיר "Let it be" של להקת הביטלס. אך בסופו של דבר היא החליטה לשנות את הלחן המפר ולכתוב לו לחן משל עצמה. הדפים המקוריים עליהם כתבה את מלות השיר

- עוד יש מפרש לָבֵן בְּאֶפֶק
- מול עֵנָן שָׁחַר כָּבֵד
- כָּל שֶׁנִּבְקֶשׁ - לוֹ יִהְיֶה
- וְאִם בְּחִלּוֹנוֹת הָעָרֵב
- אִוֵּר נְרוֹת הַחַג רוֹעֵד
- כָּל שֶׁנִּבְקֶשׁ - לוֹ יִהְיֶה"

